

Прикметники, що перейшли в іменники

Субстантиваци́я — перехід інших частин мови в іменник.

Субстантивовані прикметники відповідають на запитання **хто? що?**

Повна субстантиваци́я — це явище, за якого прикметник завжди вживають у ролі іменника. Його називають іменником прикметникової форми. Наприклад: *учительська, лісничий; Зелений, Коцюбинський, Хвильовий, Горовий; Хмельницький, Кам'янське, Вилкове, Рівне.*

Неповна субстантиваци́я — це явище, за якого слово паралельно вживають і в ролі прикметника, і в ролі іменника. Наприклад, *черговий, учений, майбутнє, сучасне, минуле, молодий, військовий, пряма, ламана.*

Практичні завдання

Завдання 1

Прочитайте сполучення слів. Визначте варіанти, які містять субстантивовані прикметники:

- чергова програма;
- щасливе майбутнє;
- учительська кімната;
- минуле перетворення;
- завзятий черговий.

Завдання 2

Складіть по два речення з кожним словом так, щоб у першому воно було звичайним прикметником, а в другому — перейшло в іменник:

- 1) черговий;
- 2) дільничний;
- 3) теперішнє;
- 4) учительська;
- 5) ламана;
- 6) молодий;
- 7) визначальне.

Перехід прикметників в іменники

Субстантивація буває повна і неповна.

У випадку **повної субстантивації** прикметники цілком переходять в іменники і не вживаються як прикметники:

придане, набережна, пальне, Рівне.

У випадку **неповної** субстантивації прикметники

вживаються і як найменування предмета, і як

найменування ознаки: **хворий, бідний, рідний, старий,**

старший, малий, полонений, подорожній, їздовий,

колискова, сліпий, кривий, пряма, минуле, майбутнє,

прийдешнє.

Рекомендовані джерела

1. Глазова О. Українська мова, 11 клас, рівень стандарту: підручник. Харків, 2019. 224 с.